

Nr 43.

Ankom till riksdagens kansli den 30 april 1925 kl. 1 e. m.

*Utlåtande, i anledning av justitieombudsmannens framställning om
uppflyttning i högre lönegrad av sekreterarbefattningen
vid justitieombudsmansexpeditionen.*

I en till bankoutskottet ställd, den 18 nästlidna mars dagtecknad skrivelse har riksdagens justitieombudsman gjort framställning, att utskottet ville föreslå riksdagen besluta, att sekreterarbefattningen vid justitieombudsmansexpeditionen måtte från och med den 1 juli 1925 uppflyttas till 16:e lönegraden enligt gällande avlöningsreglemente.

Till stöd för detta förslag har justitieombudsmannen anfört följande:

»Uti de avlöningsstater, som vid utgången av år 1921 voro gällande för statsdepartementen och flertalet centrala ämbetsverk, fränsett kommunikationsverkens styrelser, funnos upptagna ett antal befattningar med avlönning enligt den s. k. andra normalgraden. Avlöningen utgjorde 5,800 kronor, därav lön 3,600 kronor, tjänstgöringspenningar 1,800 kronor och ortstillägg 400 kronor, vartill kunde komma två ålderstillägg å lönen, vart och ett å 500 kronor. Härjämte åtnjöte befattningshavarna i nämnda grad, förutom dyrtidstillägg, tillfällig löneförbättring å 1,000 kronor.

*Justitieom-
budsmannen.*

I det förslag till ny definitiv lönereglering för statsdepartement och centrala ämbetsverk, som innefattades i det av 1902 års löneregleringskommitté den 3 november 1920 avgivna betänkandet, föreslog kommittén i vad angick frågan om placering i det nya avlöningssystemet av tjänster, tillhörande den s. k. andra normalgraden, att en uppdelning av dessa tjänster skulle ske sålunda, att flertalet befattningshavare inom ifrågavarande grad — sekreterargraden — hänfördes till den nya 15:e lönegraden (med begynnelseavlönning i Ortsgrupp G, till vilken Ortsgrupp Stockholm är hänförd, av 7,668 kronor och med slutavlönning av 9,060 kronor), medan förste kansli-sekreterartjänsterna jämte ett fåtal andra befattningar placerades i 16:e lönegraden (med begynnelseavlönning i Ortsgrupp G av 8,580 kronor och med slutavlönning av 10,020 kronor).

Sedan kommittén fall efter fall angivit, vilka tjänster enligt dess mening borde tillhöra sistnämnda lönegrad, anförde kommittén i sitt i ämnet avgivna betänkande, att förutom de av kommittén särskilt nämnda tjänsterna en eller annan befattning inom de centrala verken, tillhörande andra normalgraden, måhända kunde påvisas, beträffande vilken befattning det kunde ifrågasättas att likställa densamma med de tjänster, som av kommittén hänförts till 16:e lönegraden. För utrönande av befogenheten av en dylik uppflyttning skulle emellertid erfordras en vida mera ingående jämförande undersökning av de särskilda tjänstemännens arbetsuppgifter samt de kvalifikationer och krav i övrigt, som måste ställas på tjänsternas

innehavare, än vad kommittén varit i tillfälle att företaga. Det syntes kommittén fördenskull få bero på ytterligare utredning, huruvida några tjänster utöver de av kommittén föreslagna skulle hänföras till 16:e lönegraden.

Kungl. Maj:t frångick emellertid på förevarande punkt löneregreringskommitténs förslag. Enligt 1921 års statsverksproposition, som i denna del anslöt sig till ett inom kommittén reservationsvis framfört yrkande, hänfördes nämligen samtliga andragradstjänster till 16:e lönegraden, varvid dock, såsom framgår av föredragande departementschefens yttrande till statsrådsprotokollet, förutsattes, att en dylik åtgärd endast vore att betrakta såsom en anordning tillsvidare, i det att departementschefen tänkte sig, att det skulle få bliva en uppgift för den då föreslagna lönenämnden eller annan särskild beredning att efter närmare prövning föreslå den omreglering, d. v. s. den nedflyttning av vissa tjänster till den 15:e och uppflyttning av vissa tjänster till den 17:e lönegraden, som kunde finnas vara av förhållandena påkallad.

Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag blev icke av riksdagen bifallet, utan fann sig riksdagen i stället böra lägga löneregreringskommitténs förslag till grund för sitt beslut. Efter att hava angivit kommitténs och departementschefens ståndpunkter i frågan anförde riksdagen i sin skrivelse i ämnet, nr 55 år 1921, härom följande:

Riksdagen kan för sin del icke dela den av departementschefen angivna ståndpunkten. Att nu företaga en samfällid uppflyttning av samtliga ifrågavarande befattningar till den 16:e lönegraden och, under åberopande av att en dylik anordning endast är att betrakta som ett provisorium, sedermera eventuellt företaga en nedflyttning av vissa tjänster till den 15:e lönegraden, torde ej lämpligen låta sig göra. Men själva utgångspunkten för departementschefens uppfattning, nämligen att man borde utgå från den 16:e lönegraden som den normala, kan riksdagen ej heller dela. Den nuvarande s. k. andra normalgraden tjäna som bekant till förebild för ett flertal olika lönetyper inom skilda grenar av statsförvaltningen. En placering av denna grad i den 16:e lönegraden skulle alltså medföra vittgåenda ekonomiska konsekvenser, på samma gång motsvarande krav skulle resas från kommunikationsverkens sida och, därest de bifölles, vålla en rubbning av det för dessa verk nyligen beslutade lönesystemet. Riksdagen har därför ansett sig böra i förevarande punkt lägga löneregreringskommitténs förslag till grund för sitt beslut.

I den tjänsteförteckning, som finnes bifogad avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, hava de dittillsvarande andragradstjänstemännen placerats i lönegrad i enlighet med riksdagens berörda beslut.

Vid anmälan inför Kungl. Maj:t den 30 september 1921 av vissa framställningar rörande dåvarande andragradstjänsters placering å den nya löneskalan erinrade dåvarande chefen för finansdepartementet om vad som sålunda i ämnet förekommit samt uttalade, att nämnda spörsmål syntes böra underkastas förnyad utredning, vilken lämpligen borde uppdragas åt allmänna civilförvaltningens lönenämnd.

I enlighet med departementschefens hemställan uppdrog Kungl. Maj:t åt lönenämnden att till utredning upptaga, bland annat, berörda fråga samt till Kungl. Maj:t inkomma med det förslag, vartill utredningen kunde giva anledning.

I det utlåtande, lönenämnden i anledning av Kungl. Maj:ts berörda uppdrag den 9 november 1923 avgivit, har nämnden till en början angivit sin uppfattning rörande den närmare innebörden av det nämnden givna uppdraget, och har nämnden i fråga därom anfört, att nämnden ansett det samma icke avse andra tjänster än sådana, som omedelbart före de nya avlöningsbestämmelsernas tillämpning å vederbörande tjänst tillhörde andra normalgraden. Till följd härav har lönenämnden funnit sig icke böra i detta sammanhang närmare sysselsätta sig med sådana befattningar, särskilt vid lokalstater, vilka visserligen vid den nya löneregleringen placerats i enahanda lönegrad som tjänst, tillhörande förutvarande andra normalgraden, men dock icke tidigare ansetts tillhöra nämnda grad. Vidare har nämnden med hänsyn till riksdagens nyligen fattade beslut i ämnet funnit sig icke böra ingå på någon allmän utredning av frågan om vilken lönegrad i det nya lönesystemet bör anses i stort sett motsvara den förutvarande andra normalgraden eller huruvida den vid kommunikationsverken förekommande högre sekreterargraden (17:e lönegraden) bör anses hava sin motsvarighet bland de tidigare andragradstjänsterna. Lönenämnden har sålunda funnit sitt uppdrag böra huvudsakligen avse den av 1902 års löneregleringskommitté förutsatta ytterligare undersökning, huruvida till äventyrs några förutvarande andragradstjänster finnas, som, ehuru de vid den senaste löneregleringen hänförts till 15:e lönegraden, likväl skäligen böra uppflyttas till närmast högre lönegrad. I några enstaka fall har emellertid lönenämnden, på grund av föreliggande omständigheter, funnit sig böra förorda uppflyttning till än högre lönegrad av vissa tjänster liksom i ett par fall sänkning eller indragning av tjänster. Vidare har lönenämnden inskränkt sin undersökning till att omfatta allenast i tjänsteförteckningen upptagna tjänster av nu ifrågakommande slag, d. v. s. ordinarie sådana. Beträffande tjänster på extra stat eller andra icke-ordinarie befattningar har lönenämnden ansett kunna förutsättas, att uppflyttning till högre lönegrad endast undantagsvis borde ifrågakomma.

Uti den till innevarande års riksdag avlåtna statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t föreslagit uppflyttning i lönegrad av vissa tjänster, tillhörande förutvarande andra normalgraden, därvid särskilda förslag om ändringar i vederbörande ämbetsverks tjänsteförteckningar, som därav förändras, framlagts i samband med förslag till fastställande av dessa verks stater för budgetåret 1925—1926. I anslutning härtill har Kungl. Maj:t, med åberopande av statsrådsprotokollet över finansärenden den 31 december 1924, under rubrik 'För flera huvudtitlar gemensamma frågor' (avd. II) föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att meddela de övergångsbestämmelser, som må påkallas av blivande beslut i nämnda frågor.

Enligt vad statsrådsprotokollet utvisar, har Kungl. Maj:t vid framläggandet av förslag till uppflyttning i lönegrad av vissa tjänster, tillhörande förutvarande andra normalgraden, vilket förslag icke omfattar andra tjänster än de, allmänna civilförvaltningens lönenämnd gjort till föremål för sin utredning, ansett sig böra uppställa de fordringar i skilda hänseenden, lönenämnden för uppflyttning till högre lönegrad funnit böra vara vägledande.

Vad nämnda fordringar beträffar, har lönenämnden vid verkställandet enligt det angivna programmet av den åt nämnden uppdragna undersökningen ansett vissa allmänna synpunkter böra följas. Efter att hava erinrat om behandlingen av frågan om sekreterarbefattningarnas vid kom-

munikationsverken placering i lönegrad har lönenämnden sålunda anført, att man icke utan vidare finge utgå därifrån, att varje befattning, som uppfyllde de utav kommunikationsverkens lönekommitté uppställda fordringarna i fråga om innehavarens teoretiska utbildning — högre examen på det juridiskt-administrativa området eller därmed jämförlig kompetens — och ställning såsom byråchefs närmaste man, borde uppflyttas i lönegrad. För att en dylik åtgärd skulle äga rum, syntes utöver nämnda kvalifikationer i avseende å tjänstens innehavare böra fordras, att de uppgifter, vilka vore förenade med befattningen, i viss mån närmade sig dem, som eljest tillkomme en byrådirektör. Härvid syntes särskilt avseende böra fästas vid det förhållandet, huruvida med en befattning vore förenad föredragningskyldighet med ledamots ansvar i vederbörande verksstyrelse. Förekomme en dylik skyldighet i större omfattning och beträffande ärenden av mera krävande art, syntes i allmänhet tjänsten vara av beskaffenhet att böra hänföras till den högre lönegraden. Enahanda syntes ock vara förhållandet i fråga om tjänst, med vilken vore förenad föreståndarskap direkt under verkschefen för en mera betydande avdelning av verket, dock under förutsättning tillika, att för tjänstens behöriga skötande måste fordras högre teoretisk utbildning, i allmänhet grundad på specialstudier. En dylik högre tjänsteställning syntes även undantagsvis kunna anses befogad för vissa tjänster, vilka visserligen icke kunde hänföras till någon av nyss antydda kategorier men dock med hänsyn till särskilda kvalifikationer och krävande arbetsuppgifter vore att anse såsom fullt jämförliga med sådana tjänster, som förut nämnts.

Statsutskottet har i avgivet utlåtande (nr 13) behandlat förslaget om bemyndigande för Kungl. Maj:t att meddela de övergångsbestämmelser, som kunde påkallas av blivande beslut rörande uppflyttning i lönegrad av vissa tjänster, vilka tillhört förutvarande andra normalgraden, ävensom en i ämnet väckt motion. I nämnda utlåtande har utskottet angivit sin principiella ställning till de allmänna synpunkter, Kungl. Maj:t funnit sig böra lägga å förevarande fråga. Utskottet har därvid tillkännagivit, att utskottet, i likhet med Kungl. Maj:t, ej haft något att erinra mot de av lönenämnden angivna fordringarna för uppflyttning, dock att utskottet ansett, att hänsyn jämväl borde tagas till, huruvida oavvisligt behov för vederbörande ämbetsverk kunde anses föreligga, att tjänsteman, varom fråga vore, bereddes förbättrad löneställning.

I justitieombudsmansexpeditionen fanns före ikraftträdandet den 1 januari 1922 av det nya avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk den 18 juni 1921 en sekreterarbefattning, motsvarande andra normalgraden. Vid löneregleringen placerades denna tjänst i likhet med motsvarande befattningar inom de centrala ämbetsverken i 15:e lönegraden. Då nu fråga uppkommit om uppflyttning av ett flertal av sistnämnda befattningar, har jag funnit mig böra väcka förslag om uppflyttning jämväl av sekreterartjänsten vid justitieombudsmansexpeditionen.

De göromål, som åligga sekreteraren, på vilken givetvis ställes fordran att hava förvaltadt domarämbete, äro bland annat att för justitieombudsmannen anmäla inkomna klagomål och andra ärenden samt, efter vederbörlig beredning, föredraga dem för justitieombudsmannen, att uppsätta de skrivelser, varom justitieombudsmannen giver anmodan, att på begäran meddela klagande och andra vederbörande upplysningar om ärendenas

gång samt att, efter anmodan av justitieombudsmannen, medfölja honom å inspektionsresorna och därunder biträda vid handläggningen av förekommande ärenden.

Härutöver finner jag mig böra framhålla, att sekreteraren vid första granskningen föredrager *alla* inkommande ärenden, icke blott de lättare. Denna uppgift är icke inskränkt till ärendenas första behandling såsom nyinkomna utan omfattar även beredning och föredragning av samma ärenden, sedan infordrade yttranden inkommit och ärendena efter påminnelsetidens utgång föreligga i skick att kunna företagas till avgörande. Denna föredragning, som skall ligga till grund för bestämmande, huruvida klagomålen äro av beskaffenhet att ej kunna föranleda vidare åtgärd från justitieombudsmannens sida eller skola göras till föremål för ytterligare behandling, är i många fall av vidlyftig natur och kräver en synnerligen noggrann beredning beträffande såväl handlingarnas innehåll som de lagbestämmelser, vilka kunna vara tillämpliga med avseende på de i klagomålen anmärkta förhållanden. Härtill kommer, att det synes mig, ur arbetsbesparande synpunkt och för arbetets jämna gång å expeditionen, vara mycket önskvärt, att sekreterarens befattning med ärendena icke regelmässigt upphör i alla sådana fall, då den senast berörda föredragningen resulterar i att ytterligare åtgärder kunna ifrågasättas. I vissa fall bör det kunna anförtros åt sekreteraren att, i den mån hans övriga göromål det tillåta, uppsätta förslag till skrivelser. Härigenom vinnes, förutom undvikande av dubbla arbetskrafter för samma sak, jämväl den fördelen att sekreteraren, som vid förfall för byråchefen bör äga förut-sättningar att upprätthålla dennes befattning, erhåller den därför erforderliga övningen.

I sitt ovanberörda utlåtande, som i denna del gillats av såväl Kungl. Maj:t som statsutskottet, har lönenämnden förklarar sig anse, att särskilt avseende borde fästas vid det förhållandet, huruvida med en befattning vore förenad föredragningsskyldighet med ledamots ansvar i vederbörande verksstyrelse. Om en dylik skyldighet förekomme i större omfattning och beträffande ärenden av mera krävande art, syntes i allmänhet tjänsten vara av beskaffenhet att böra hänföras till den högre lönegraden. Det anförda torde otvivelaktigt giva vid handen, att sekreterarbefattningen vid justitieombudsmansexpeditionen helt uppfyller de fordringar, som ansetts böra ställas på de förutvarande andragradstjänsterna för uppflyttning i 16:e lönegraden. Att sekreterarens vid justitieombudsmansexpeditionen föredragningsskyldighet icke sker med ledamots ansvar torde här sakna betydelse, då ju detta förhållande beror på justitieombudsmansämbetets alldeles säregna art. En jämförelse mellan denne sekreterares åligganden, vilka för att kunna rätt fyllas förutsätta en ganska vidsträckt författningsskänedom, och de göromål, som åligga innehavarna av de av Kungl. Maj:t till uppflyttning föreslagna andragradstjänsterna, torde även giva vid handen, att den förres åligganden i vissa fall äro av mera kvalificerad art än de senares.

På grund härav får jag vördsamt hemställa, att utskottet med begagnande av sin initiativrätt ville föreslå riksdagen besluta, att sekreterarbefattningen vid justitieombudsmansexpeditionen skall från och med den 1 juli 1925 hänföras till 16:e lönegraden, avd. A, i det för befattningshavare vid riksdagens verk gällande avlöningsreglemente.

I sammanhang härmed vill jag ytterligare andraga följande. Enligt kungl. förordningen den 7 december 1883 angående expeditionslösen utgår

för avskrifter av till justitieombudsmannen ingivna handlingar m. m. ävensom för diariebevis viss expeditionslösen. Inkomsten härav tillfaller för närvarande sekreteraren, som därvid emellertid har att svara för de med avskrifternas verkställande förenade kostnaderna. Denna sekreterarens löneinkomst torde kunna beräknas till omkring 400 kronor om året. Därest sekreterarbefattningen bleve uppflyttad i 16:e lönegraden, synes berörda expeditionslösen lämpligen kunna indragas till statsverket i likhet med vad som beträffande befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk tillhörande den civila statsförvaltningen, å vilka avlöningsreglementet den 22 juni 1921 äger tillämpning, skett genom kungl. kungörelserna den 22 december 1922 (nr 594) angående redovisning till statsverket av viss expeditionslösen och den 1 juni 1923 (nr 178) i enahanda ämne.»

Över justitieombudsmannens ifrågavarande framställning har utskottet inhämtat yttrande från lönenämnden för riksdagens verk, som i skrivelse den 17 innevarande april anfört följande:

Löne-
nämnden.

I framställningen anföres, hurusom Kungl. Maj:t uti den till innevarande års riksdag avlätna statsverkspropositionen föreslagit uppflyttning i högre lönegrad av vissa tjänster tillhörande förutvarande andra normalgraden, därvid Kungl. Maj:t ansett sig böra uppställa de fordringar för sådan uppflyttning, som civilförvaltningens lönenämnd funnit böra vara väglödande.

I avseende härfpå har lönenämnden i huvudsak anfört, att man icke utan vidare finge utgå därifrån, att varje befattning, som uppfyllde de utav kommunikationsverkens lönekommitté uppställda fordringarna i fråga om innehavarens teoretiska utbildning — högre examen på det juridiska administrativa området eller därmed jämförlik kompetens — och ställning såsom byråchefs närmaste man borde uppflyttas i lönegrad.

För att en dylik åtgärd skulle äga rum syntes utöver nämnda kvalifikationer i avseende å tjänstens innehavare böra fordras, att de uppgifter, vilka vore förenade med befattningen, i viss mån närmade sig dem, som eljest tillkomme en byrådirektör. Härvid syntes särskilt avseende böra fästas vid det förhållandet, huruvida med en befattning vore förenad föredragningsskyldighet med ledamots ansvar i vederbörande verksstyrelse. Förekomme en dylik skyldighet i större omfattning och beträffande ärenden av mera krävande art, syntes i allmänhet tjänsten vara av beskaffenhet att böra hänföras till den högre lönegraden.

Mot de sålunda angivna fordringarna för uppflyttning i lönegrad har riksdagen, i sammanhang med sitt beslut om bemyndigande för Kungl. Maj:t att meddela de övergångsbestämmelser, som för ifrågavarande uppflyttning kunde påkallas, tillkännagivit sig icke hava något att erinra, dock att riksdagen ansett, att hänsyn jämväl borde tagas till, huruvida oavvisligt behov för vederbörande ämbetsverk kunde anses föreligga, att tjänsteman, varom vore fråga, bereddes förbättrad löneställning.

Vid granskning av den redogörelse justitieombudsmannen lämnat för de göromål, som åvila sekreteraren å justitieombudsmansexpeditionen, vilken redogörelse i huvudsak överensstämmer med vad 1902 års löneordningskommitté angivit för befattningen i fråga i sitt år 1921 avgivna betänkande om reglering av löneförhållandena vid riksdagens verk, har lönenämnden funnit, att sekreterarens arbetsuppgifter enligt nämndens mening måste anses uppfylla de angivna fordringarna för uppflyttning i

lönegrad. Den omständigheten, att sekreterarens föredragningskyldighet icke sker med ledamots ansvar, finner lönenämnden — i likhet med vad justitieombudsmannen också framhåller — i detta fall sakna betydelse.

Till justitieombudsmannen hänskjutas ärenden av de mest skilda slag och berörande så gott som alla grenar av förvaltningen. På sekreteraren å justitieombudsmansexpeditionen måste därför, enligt lönenämndens mening, ställas krav på ingående och mångsidig författningskänedom samt god omdömesförmåga. Lönenämnden vill ock framhålla det önskvärda i att löneförmånerna tillmätas så, att en dugande jurist finner med sin fördel förenligt att under en längre tid stanna på befattningen och ställa den erfarenhet, han därunder samlar, till förfogande.

Lönenämnden förordar alltså, att sekreterarbefattningen hos justitieombudsmannen uppflyttas till 16:e lönegraden i nu gällande eller motsvarande lönegrad i den föreslagna nya löneplanen för befattningshavare vid riksdagens verk; och torde därvid böra föreskrivas, att, såsom justitieombudsmannen föreslagit, den expeditionslösen, — beräknad till omkring 400 kronor om året — som nu tillkommer sekreteraren, indrages till statsverket.

Vid eventuellt beslut om uppflyttning av ifrågavarande befattning till högre lönegrad torde samtidigt böra föreskrivas, att för nuvarande tjänst innehavaren utfärdad konstitutorial skall gälla även för den till högre lönegrad uppflyttade tjänsten ävensom att det så skall anses, som om tjänsten redan vid nuvarande innehavarens tillträde till densamma tillhört den högre lönegraden.

Utskottet har vid granskning av föreliggande förslag kommit till den uppfattningen, att med hänsyn till de arbetsuppgifter, som åligga sekreteraren å justitieombudsmansexpeditionen, sekreterarbefattningen bör uppflyttas till 16:de lönegraden eller motsvarande lönegrad i blivande ny löneplan för befattningshavare vid riksdagens verk. Utskottet har därför ansett sig böra tillstyrka bifall till justitieombudsmannens framställning.

Såsom justitieombudsmannen föreslagit och lönenämnden förordat, torde den expeditionslösen, som nu tillkommer sekreteraren, böra indragas till statsverket i överensstämmelse med vad som föreskrivits beträffande befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk enligt kungl. kungörelserna den 22 december 1922 (nr 594) angående redovisning till statsverket av viss expeditionslösen och den 1 juli 1923 (nr 178) i enahanda ämne.

Vad beträffar lönenämndens förslag, att för nuvarande tjänstinnehavaren utfärdad konstitutorial skall gälla även för den till högre lönegrad uppflyttade tjänsten, ävensom att det så skall anses, som om tjänsten redan vid nuvarande innehavarens tillträde till densamma tillhört den högre lönegraden, har utskottet icke haft något att däremot erinra, då förslaget står i överensstämmelse med vad riksdagen medgivit i motsvarande fall beträffande tjänster inom den civila statsförvaltningen.

Åberopande det anförda får utskottet hemställa,

Utskottet.

att riksdagen må
dels besluta, att sekreterarbefattningen vid justitieombudsmansexpeditionen skall från och med den 1 juli 1925 hänföras till 16:e lönegraden, Avd. A, av den i gällande avlöningsreglemente för befattningshavare vid riksdagens verk intagna löneplan; skolande för nuvarande tjänst innehavaren utfärdat konstitutorial gälla även för den till högre lönegrad uppflyttade tjänsten, därvid jämväl skall så anses, som om tjänsten redan vid nuvarande innehavarens tillträde till densamma tillhört den högre lönegraden;

dels ock, vid bifall härtill, besluta, att den expeditiöns lösen, som nu tillkommer innehavaren av ifrågakvarande befattning, skall från och med den 1 juli 1925 indragas till statsverket.

Stockholm den 30 april 1925.

På bankoutskottets vägnar:

K. J. GUSTAFSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Gustafsson* i Stensholm, *Vindahl*, *Dalberg*, *Berge*, *Andersson* i Hägelåkra, *Bondeson*, *Bodin* och *Östergren*; samt

av andra kammaren: herrar *Borggren*, *Bäcklund*, *Olsson* i Berg, *Lovén*, *Ryberg*, *Kloo*, *Svensson* i Betingetorp och *Johansson* i Edsbyn.